Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

14 päivänä joulukuuta 2017*

Muutoksenhaku – Polkumyynti – Asetus (EU) N:o 502/2013 – Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonti – Asetus (EY) N:o 1225/2009 – 18 artiklan 1 kohta – Yhteistyö – Käsite ”tarvittavat tiedot” – 9 artiklan 5 kohta – Yksilöllistä kohtelua koskeva pyyntö – Toimenpiteiden kiertämisen riski

Asiassa C-61/16 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 4.2.2016,

European Bicycle Manufacturers Association (EBMA), kotipaikka Bryssel (Belgia), edustajanaan L. Ruessmann, avocat, ja J. Beck, solicitor,

valittajana,

ja jossa valittajien vastapuolina ja muina osapuolina ovat

Giant (China) Co. Ltd, kotipaikka Kunshan (Kiina), edustajanaan P. De Baere, avocat,

kantajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään H. Marcos Fraile, avustajinaan B. O’Connor, solicitor, ja S. Gubel, avocat,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Euroopan komissio, asiamiehinään J.-F. Brakeland, M. França ja A. Demeneix,

väliintulijana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja T. von Danwitz sekä tuomarit C. Vajda, E. Juhász, K. Jürimäe (esittelevä tuomari) ja C. Lycourgos,

julkisasiamies: P. Mengozzi,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 15.3.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 26.7.2017 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Valituksellaan European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) vaatii unionin tuomioistuinta kumoamaan 26.11.2015 annetun unionin yleisen tuomioistuimen tuomion Giant (China) v. neuvosto (T-425/13, ei julkaistu, EU:T:2015:896; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin on kumonnut asetuksen (EY) N:o 1225/2009 11 artiklan 3 kohdan mukaisen välivaiheen tarkastelun jälkeen tapahtuvasta lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 990/2011 muuttamisesta 29.5.2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 502/2013 (EUVL 2013, L 153, s. 17; jäljempänä riidanalainen asetus), siltä osin kuin se koski Giant (China) Co. Ltd:tä (jäljempänä Giant).

I. Asiaa koskevat oikeussäännöt

2 Riidanalaisen asetuksen antamiseen johtaneen tutkinnan ajankohtana säännökset Euroopan unionin polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamisesta sisältyivät polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 30.11.2009 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 1225/2009 (EUVL 2009, L 343, s. 51, ja oikaisu EUVL 2010, L 7, s. 22; jäljempänä perusasetus).

3 Perusasetuksen johdanto-osan 28 perustelukappaleessa todettiin seuraavaa:

”On tarpeen säätää siitä, että mikäli osapuolet eivät toimi yhteistyössä tyydyttävällä tavalla, määrityksiin voidaan käyttää muita tietoja, ja että nämä tiedot voivat olla asianomaisille osapuolille vähemmän edullisia kuin ne olisivat, jos osapuolet olisivat toimineet yhteistyössä.”

4 Saman asetuksen 2 artiklan 7 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”a) Muussa kuin markkinatalousmaista – – peräisin olevassa tuonnissa normaaliarvo määritetään kolmannessa maassa, joka on markkinatalousmaa, käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella tai sellaisesta kolmannesta maasta muihin maihin, myös yhteisöön, vietäessä käytetyn hinnan perusteella taikka, jos tämä ei ole mahdollista, millä tahansa hyväksyttävällä perusteella, mukaan lukien samankaltaisesta tuotteesta tosiasiallisesti yhteisössä maksettu tai maksettava hinta, jota on tarvittaessa oikaistu kohtuullisella voittomarginaalilla.

Soveltuva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa, valitaan hyväksyttävällä tavalla ottaen huomioon kaikki valintahetkellä käytettävissä olevat luotettavat tiedot. Myös määräajat otetaan huomioon ja tarvittaessa valitaan saman tutkimuksen kohteena oleva kolmas maa, joka on markkinatalousmaa.

Tutkimuksen osapuolille ilmoitetaan viipymättä tutkimuksen alkamisen jälkeen suunnitellusta kolmannesta maasta, joka on markkinatalousmaa, ja niillä on kymmenen päivää aikaa esittää huomautuksia.

b) Kiinan kansantasavallasta, Vietnamista ja Kazakstanista ja muista kuin markkinatalousmaista, jotka tutkimusta vireille pantaessa ovat [Maailman kauppajärjestön (WTO:n)] jäseniä, peräisin olevaa tuontia koskevassa polkumyyntitutkimuksessa normaaliarvo määritetään 1–6 kohdan mukaisesti, jos voidaan yhden tai useamman tutkimuksen kohteena olevan tuottajan asianmukaisesti perusteltujen vaatimusten perusteella sekä c alakohdassa olevien perusteiden ja menettelyjen

mukaisesti osoittaa, että kyseinen tuottaja tai kyseiset tuottajat toimivat markkinatalousolosuhteissa asianomaisen samankaltaisen tuotteen valmistuksen ja myynnin osalta. Muussa tapauksessa sovelletaan a alakohdan säännöksiä.

_ _”

5 Kyseisen asetuksen 5 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”_ _

10. Ilmoituksessa menettelyn aloittamisesta ilmoitetaan tutkimuksen vireillepanosta, määrätään tutkimuksen kohteena oleva tuote ja maat, esitetään yhteenveto saaduista tiedoista ja vahvistetaan, että kaikki tarvittavat tiedot on toimitettava komissiolle; siinä annetaan määräajat, joiden kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava huomioon tutkimuksessa; lisäksi siinä täsmennetään määräaika, jonka kuluessa asianomaiset osapuolet voivat pyytää komissiolta tulla kuulluksi 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

11. Komissio ilmoittaa asiaan liittyville tiedossaan oleville viejille, tuojille sekä viejiä ja tuojia edustaville järjestöille, samoin kuin viejämaan edustajille ja valituksen tekijöille menettelyn aloittamisesta ja toimittaa vastaanotetun kirjallisen valituksen tekstin kokonaisuudessaan, luottamuksellisten tietojen suojaamisesta huolehtien, tiedossa oleville viejille, viejämaan viranomaisille ja pyynnöstä muille asianomaisille osapuolille 1 kohdan mukaisesti. Silloin kun asianomaisia viejiä on erityisen paljon, voi kirjallisen valituksen kokonaisuudessaan toimittaa edellä esitetystä poiketen vain viejämaan viranomaisille tai kyseessä olevalle järjestölle.

_ _”

6 Saman asetuksen 6 artiklan 2 kohdassa säädettiin seuraavaa:

”Polkumyyntitutkimuksessa käytettyjen kyselylomakkeiden vastaanottajille on annettava vähintään 30 päivää vastausaikaa. Viejien osalta määräaika alkaa kyselylomakkeen vastaanottamispäivästä, ja lomakkeen katsotaan olevan vastaanotettu seitsemän päivän kuluessa siitä päivämäärästä, jolloin se lähetettiin viejälle tai välitettiin viejämaan asianomaiselle diplomaattiselle edustajalle. Mainittua 30 päivän määräaikaa voidaan pidentää ottaen huomioon tutkimukselle säädetty määräaika ja sillä edellytyksellä, että kyseinen osapuoli ilmoittaa pätevän, erityisistä olosuhteista johtuvan syyn tällaisen pidennyksen saamiseksi.”

7 Perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa todettiin seuraavaa:

”Sellaisen mistä tahansa tulevan tuonnin osalta, jonka on todettu tapahtuvan polkumyynnillä ja aiheuttavan vahinkoa, otetaan syrjimättömällä tavalla käyttöön kussakin tapauksessa määrältään asianmukainen polkumyyntitulli, lukuun ottamatta tuontia, joka tulee sellaisen toimittajan kautta, jonka sitoumus on tämän asetuksen mukaisesti hyväksytty. Asetuksessa, jolla tulli otetaan käyttöön, määritetään kunkin toimittajan osalta käyttöön otettava tulli tai, jos tämä ei ole käytännöllistä, ja pääsääntöisesti 2 artiklan 7 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kyseisen toimittajamaan osalta.

Yksilöllinen tulli määritetään kuitenkin 2 artiklan 7 kohdan a alakohtaa sovellettaessa viejille, jotka voivat asianmukaisesti perusteltujen pyyntöjen pohjalta osoittaa, että:

a) kokonaan tai osittain ulkomaisessa omistuksessa olevien yritysten tai yhteisyritysten tapauksessa viejät voivat vapaasti kotiuttaa pääomia ja voittoja;

b) vientihinnoista ja -määristä sekä myyntiehdoista päätetään vapaasti;

c) osake-enemmistö on yksityishenkilöiden hallussa. Hallituksessa tai keskeisissä johtotehtävissä olevien valtion viranhaltijoiden on oltava joko vähemmistönä, tai on osoitettava, että yritys on kaikesta huolimatta riittävän riippumaton valtiosta;

d) valuuttojen muuntaminen suoritetaan markkinahintaan; ja

e) valtio ei puutu yrityksen toimintaan niin, että se mahdollistaisi toimenpiteiden kiertämisen, jos yksittäisille viejille vahvistetaan erilaiset tullit.”

8 Kyseisen asetuksen 18 artiklassa säädettiin seuraavaa:

”1. Jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä tässä asetuksessa säädetyssä määräajassa tai merkittävällä tavalla vaikeuttaa tutkimuksia, alustavat tai lopulliset päätelmät, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, voidaan tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella. Jos todetaan, että kyseinen osapuoli on toimittanut vääriä tai harhaanjohtavia tietoja, näitä tietoja ei oteta huomioon ja tällaisten tietojen sijasta voidaan käyttää käytettävissä olevia tietoja. Osapuolille, joita asia koskee, on ilmoitettava yhteistyön puuttumisen seurauksista.

– –

3. Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.

– –

6. Jos asianomainen osapuoli ei toimi yhteistyössä tai toimii vain osittain yhteistyössä ja jos olennaisia tietoja ei näin ollen toimiteta, lopputulos voi olla osapuolelle vähemmän suotuisa kuin se olisi ollut, jos osapuoli olisi toiminut yhteistyössä.”

II. Asian tausta ja riidanalainen asetus

9 Vuoden 1993 kuluessa Euroopan unionin neuvosto otti käyttöön 30,6 prosentin suuruisen lopullisen polkumyyntitullin Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuonnille unioniin. Tämän jälkeen mainittu polkumyyntitulli pysytettiin samansuuruisena. Vuoden 2005 kuluessa kyseinen polkumyyntitulli nostettiin 48,5 prosenttiin ja pysytettiin sen jälkeen viimeksi mainitulla tasolla.

10 Komissio ilmoitti 9.3.2012 Kiinasta peräisin olevien polkupyörien tuontiin sovellettavien polkumyyntitoimenpiteiden uudelleentarkastelun aloittamisesta viran puolesta perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla.

11 Neljä kiinalaisten tuottaja-viejien ryhmää ilmoitti vienneistä unioniin tutkinta-ajanjakson, joka käsitti 1.1.2011 ja 31.12.2011 välisen ajanjakson, aikana. Kyseisten neljän tuottaja-viejien ryhmän joukossa oli konserni, johon Giant, joka on Kiinaan sijoittautunut yhtiö, joka valmistaa kotimaan myyntiin ja vientiin, muun muassa unioniin suuntautuvaan vientiin, tarkoitettuja polkupyöriä, kuului (jäljempänä Giant-konserni). Giant-konsernin suurin osakkeenomistaja on G.M., joka on Taiwaniin sijoittautunut yhtiö. Shanghai Giant & Phoenix Bicycle Co. Ltd -niminen yhteisyritys (jäljempänä GP), joka on eräs Giant-konserniin kuuluvista yhtiöistä, lopetti toimintansa syyskuussa 2011, ja koska se oli selvitystilassa, Giant pyysi komissiolta, että se jätettäisiin tutkinnan ulkopuolelle.

12 Komissio lähetti 15.5.2012 edellisessä kohdassa mainituille neljälle tuottaja-viejien ryhmälle markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevia lomakkeita perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti. Giantille ilmoitettiin sille osoitetussa kirjeessä, että jos tämä halusi saada markkinatalouskohtelun, kaikkien etuyhteydessä olevien Kiinassa sijaitsevien yhtiöiden, myös GP:n, oli täytettävä markkinatalouskohtelun pyytämistä koskeva lomake, koska kyseinen yhtiö valmisti polkupyöriä ja oli tutkinta-ajanjaksolla Giant-konsernin suurin viejä unioniin suuntautuvassa viennissä.

13 Giant toimitti 4.6.2012 markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevat lomakkeet kuuden Giant-konserniin kuuluvan yhtiön, muun muassa GP:n, osalta. GP:n markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevassa lomakkeessa se kuvattiin Taiwaniin sijoittautuneen yhtiön, eli B.I:n, joka sekin oli etuyhteydessä G.M:ään, ja kahden Kiinaan sijoittautuneen yhtiön eli S.G:n ja Jinshan Development and Constructionin (jäljempänä Jinshan) yhteisyritykseksi. B.I. ja Jinshan omistivat kumpikin 45 prosenttia GP:n osuuksista, ja S.G. omisti niistä 10 prosenttia.

14 Komissio pyysi 14.6.2012 päivätyllä kirjeellä selvennyksiä Giant-konsernin ja Jinshanin välisistä suhteista. Alustavan arvion perusteella komissio katsoi, että mainittu konserni oli sidoksissa Jinshaniin ja että viimeksi mainitun suurimmat sijoitukset koskivat polkupyörien valmistusta ja myyntiä. Näin ollen Giantille ilmoitettiin, että sen piti palauttaa markkinatalouskohtelun pyytämistä koskeva lomake Jinshanin ja kaikkien kyseisen yhtiön omistamien yhtiöiden (jäljempänä Jinshan-konserni) osalta. Komissio ilmoitti, että kyseisten lomakkeiden puuttuessa se saattoi tehdä päätelmät käytettävissä olevien tietojen pohjalta perusasetuksen 18 artiklan nojalla ja hylätä markkinatalouskohtelua koskevan pyynnön koko Giant-konsernin osalta.

15 Giant esitti 21.6.2012 huomautuksia 14.6.2012 päivätystä komission kirjeestä. Se ilmoitti muun muassa, että sen vuoksi, että se oli vain hyvin epäsuorasti yhteydessä Jinshaniin GP:n kautta ja että Jinshan ei ollut kyseisen tuotteen tuottaja, sen ei tarvinnut esittää markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevaa lomaketta Jinshanin osalta.

16 Komissio vahvisti 4.7.2012 päivätyllä kirjeellä, että se katsoi, että Giant oli todella etuyhteydessä Jinshaniin ja että koska Jinshan-konserniin kuuluvat yhteisöt eivät olleet täyttäneet markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevaa lomaketta, se aikoi soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa ja hylätä Giant-konsernin esittämän markkinatalouskohtelua koskevan pyynnön. Komissio toisti lisäksi Giantille osoittamansa pyynnön esittää vastauksia polkumyyntilomakkeeseen kaikkien siihen etuyhteydessä olevien polkupyörien tuottaja-viejien osalta, Jinshan-konserniin kuuluvat tuottaja-viejät mukaan lukien.

17 Giant ilmoitti 16.7.2012 päivätyllä kirjeellä uudelleen, että sen suhde Jinshaniin oli vain epäsuora ja että viimeksi mainitun ei näin ollen tarvinnut täyttää markkinatalouskohtelun pyytämistä koskevaa lomaketta eikä polkumyyntilomaketta.

18 Giant lähetti 20.7.2012 vastaukset polkumyyntilomakkeeseen yhdentoista Giant-konserniin kuuluvan sellaisen yhtiön osalta, jotka osallistuivat kyseisen tuotteen tuotantoon ja vientiin, mukaan lukien GP, sekä kuuden unionin alueelle sijoittautuneen myyntiä harjoittavan tytäryhtiön osalta.

19 Komission tiloissa 28.8.2012 pidetyn kuulemisen yhteydessä Giant esitti vastalauseita komission aikomuksesta soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa sen markkinatalouskohtelua koskevaan pyyntöön ja väitti, ettei markkinatalouskohtelua koskevien pyyntöjen esittäminen niiden muiden yhtiöiden osalta, joihin Jinshan oli sijoittanut, ollut tarpeellista eikä mahdollista, kuten ei myöskään kyselylomakkeeseen vastaaminen.

20 Komissio ilmoitti Giantille 23.10.2012, että koska se ei ollut saanut markkinatalouskohtelua koskevia pyyntöjä Jinshan-konserniin kuuluvista yhtiöistä, sen oli mahdotonta tutkia Giantin markkinatalouskohtelua koskevaa pyyntöä sisällön osalta. Näin ollen komissio päätti soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja sivuuttaa kokonaisuudessaan Giantin markkinatalouskohtelua koskevan pyynnön yhteydessä esittämät tiedot.

21 Komissio ilmoitti Giantille 21.3.2013, että se oli aikeissa soveltaa perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja tehdä päätelmänsä käytettävissä olevien tietojen perusteella myös vientihinnan määrittämiseksi, koska kaikkia GP:hen etuyhteydessä olevia osapuolia koskevien kattavien tietojen puuttuessa oli mahdotonta laatia kattavia ja luotettavia vientihintaa koskevia laskelmia yksilöllisen polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi GP:tä ja näin ollen koko Giant-konsernia varten.

22 Neuvosto antoi 5.6.2013 riidanalaisen asetuksen. Mainitussa asetuksessa pysytettiin Giantiin sovellettava 48,5 prosentin lopullinen polkumyyntitulli.

23 Kyseisen asetuksen 63 ja 64 sekä 131–138 perustelukappaleessa neuvosto yhtäältä vahvisti sen, että se sovelsi perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa ja ettei se voinut määrittää yksilöllistä polkumyyntimarginaalia Giant-konsernia varten, ja toisaalta hylkäsi Giantin väitteet, joilla se pyrki osoittamaan, ettei ollut olemassa mitään vaaraa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämisestä, vaikka Giant-konsernia varten laskettaisiin mainitunlainen yksilöllinen marginaali.

III. Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

24 Giant nosti unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 19.8.2013 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa se vaati riidanalaisen asetuksen kumoamista siltä osin kuin se koskee sitä.

25 Giant esitti unionin yleisessä tuomioistuimessa vireillä olleen kanteensa tueksi kahdeksan kanneperustetta. Unionin yleinen tuomioistuin tutki vain kolmannen kanneperusteen ensimmäisen osan sekä viidennen ja seitsemännen kanneperusteen. Kyseiset kanneperusteet koskivat lähinnä yhtäältä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ”tarvittavien tietojen” käsitettä ja toisaalta sitä, voitiinko yksilöllisen kohtelun epääminen perustaa toimenpiteiden kiertämistä koskevaan vaaraan.

26 Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi mainitut kanneperusteet ja totesi, että riidanalainen asetus oli kumottava Giantia koskevilta osin ja ettei muita kanneperusteita ollut tarpeen tutkia.

IV. Valitusasian asianosaisten ja muiden osapuolten vaatimukset

27 EBMA vaatii unionin tuomioistuinta

– kumoamaan valituksenalaisen tuomion

– ratkaisemaan asian aineellisesti ja hylkäämään kumoamiskanteen tai palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisisi kumoamiskanteen aineellisesti, ja

– velvoittamaan Giantin korvaamaan muutoksenhausta ja väliintulosta unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut.

28 Giant vaatii unionin tuomioistuinta

– toteamaan, että valituksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat ja/tai että se on ilmeisen perusteeton ja näin ollen hylkäämään valituksen kokonaisuudessaan perustellulla määräyksellä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artiklan nojalla

– joka tapauksessa jättämään valituksen tutkimatta ja/tai hylkäämään sen perusteettomana ja

– velvoittamaan EBMA:n korvaamaan tämän oikeudenkäynnin oikeudenkäyntikulut.

29 Neuvosto ja komissio vaativat unionin tuomioistuinta

– kumoamaan valituksenalaisen tuomion

– ratkaisemaan asian aineellisesti ja hylkäämään kumoamiskanteen tai palauttamaan asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä ratkaisisi kumoamiskanteen aineellisesti, ja

– velvoittamaan Giantin korvaamaan sekä unionin yleisessä tuomioistuimessa että unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

V. Valituksen tarkastelu

30 EBMA esittää kolme valitusperustetta. Ensimmäinen ja toinen valitusperuste perustuvat perusasetuksen 18 artiklan virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen. Kolmas valitusperuste perustuu oikeudelliseen virheeseen sillä perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, ettei vaaraa toimenpiteiden kiertämisestä ollut, jos Giantiin sovellettaisiin yksilöllistä polkumyyntitullia.

31 Giant katsoo, että kyseisiä kolmea valitusperustetta ei voida ottaa tutkittavaksi.

A. Tutkittavaksi ottaminen

32 Giant väittää, että valitus on jätettävä tutkimatta, koska EBMA:n esittämät kolme valitusperustetta koskevat tosiseikkojen arviointia, joka ei kuulu unionin tuomioistuimen valvontavaltaan, eikä tosiseikkojen tai näytön ottamiseen huomioon vääristyneellä tavalla ole vedottu.

33 Tältä osin on muistettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 256 artiklasta ja Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 artiklan ensimmäisestä kohdasta ilmenee, että ainoastaan unionin yleinen tuomioistuin on toimivaltainen yhtäältä määrittämään tosiseikaston, lukuun ottamatta sellaisia tapauksia, joissa määritetyn tosiseikaston paikkansapitämättömyys käy ilmi unionin yleiselle tuomioistuimelle toimitetusta aineistosta, ja toisaalta arvioimaan tätä tosiseikastoa. Kun unionin yleinen tuomioistuin on määrittänyt asian tosiseikaston tai arvioinut sitä, unionin tuomioistuin on SEUT 256 artiklan nojalla toimivaltainen harjoittamaan tämän tosiseikaston oikeudelliseen luonnehdintaan ja unionin yleisen tuomioistuimen sen pohjalta tekemiin oikeudellisiin päätelmiin kohdistuvaa valvontaa. Unionin tuomioistuimella ei siten ole toimivaltaa määrittää asian tosiseikastoa eikä lähtökohtaisesti myöskään arvioida sitä selvitystä, johon unionin yleinen tuomioistuin on asian tosiseikastoa määrittäessään tukeutunut. Lukuun ottamatta sitä tapausta, että kyseinen selvitys on otettu huomioon vääristyneellä tavalla, tämä arviointi ei näin ollen ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin (tuomio 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 29 kohta; määräys 29.11.2012, Dimos Peramatos v. komissio, C-647/11 P, ei julkaistu, EU:C:2012:764, 28 kohta ja määräys 9.2.2017, Syndial v. komissio, C-410/16 P, ei julkaistu, EU:C:2017:112, 9 kohta).

34 Ensimmäisen ja toisen valitusperusteen tueksi esittämissään väitteissä EBMA moittii unionin yleistä tuomioistuinta lähinnä siitä, että unionin yleinen tuomioistuin on ensinnäkin käsittänyt perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan virheellisesti, toiseksi, että se on soveltanut kyseistä säännöstä virheellisesti

Giantin yhteistyön arvioinnissa, kolmanneksi, että se on asettanut komissiolle liian suuren taakan, kun se on vaatinut, että komissio osoittaa, miltä osin komission haluamat tiedot etuyhteydessä olevista yhtiöistä olivat ”tarvittavia”, ja neljänneksi, kun se on muuttanut perusteluja.

35 Kolmannen valitusperusteen yhteydessä EBMA moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on katsonut, ettei neuvosto voinut vedota toimenpiteiden kiertämisen vaaraan oikeuttaakseen sen, ettei Giantiin sovellettu yksilöllistä polkumyyntitullia.

36 Vaikka joillakin EBMA:n väitteillä kyseenalaistetaan unionin yleisen tuomioistuimen tosiseikkoja koskevia arviointeja, kyseisillä kolmella valitusperusteella tuodaan kuitenkin esiin unionin yleisen tuomioistuimen suorittamaan oikeussääntöjen tulkintaan liittyviä kysymyksiä ja näin ollen ne koskevat oikeuskysymyksiä, joita unionin tuomioistuin voi muutoksenhaun yhteydessä arvioida.

37 Giantin esittämää väitettä, jonka mukaan valitus olisi jätettävä tutkimatta, ei siis voida hyväksyä.

B. Ensimmäinen ja toinen valitusperuste

1. Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

38 Ensimmäinen ja toinen valitusperuste koskevat valituksenalaisen tuomion 56–78 kohtaa.

39 Ensimmäisessä valitusperusteessaan EBMA, jota neuvosto ja komissio tukevat, tuo esiin, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että käsiteltävässä asiassa kyse oli perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamisesta Giantin vientihintaan, vaikka riidanalaisessa asetuksessa neuvosto on soveltanut kyseistä säännöstä koko Giant-konserniin sen vuoksi, ettei sillä ollut kattavia ja tyhjentäviä tietoja etuyhteydessä olevista yhtiöistä. Näin toimiessaan unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan ymmärtänyt väärin mainitun asetuksen 18 artiklan 1 ja 3 kohdan.

40 Tältä osin EBMA täsmentää, että mainittujen säännösten mukaan unionin toimielimet voivat käyttää käytettävissä olevia tietoja kolmella tavalla, eli ensinnäkin kokonaisuutena siltä osin kuin on kyse kaikista osapuolen toimittamista tiedoista, toiseksi siltä osin kuin on kyse kattavasta tietokokonaisuudesta, kuten esimerkiksi yksilöllistä kohtelua koskevasta pyynnöstä tai kolmanneksi siltä osin kuin on kyse jonkin tietokokonaisuuden tietyistä näkökohdista, esimerkiksi vientimyyntien palkkioista. Toisessa ja kolmannessa esimerkkitapauksessa unionin toimielimet EBMA:n mukaan vain korvaavat hylätyt tiedot ja käyttävät muita tietoja. Ensimmäisessä esimerkkitapauksessa toimielimet EBMA:n mukaan hylkäävät kaikki toimitetut tiedot.

41 Toisen valitusperusteen yhteydessä EBMA, jota neuvosto ja komissio tukevat, katsoo ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen analysoidessaan sitä, oliko kyseessä perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu yhteistyön puuttuminen. Unionin yleinen tuomioistuin on EBMA:n mukaan tukeutunut päättelyssään virheelliseen perusoletukseen eli siihen, että Giantin toimittamien tietojen tarkoituksena oli vain mahdollistaa se, että unionin toimielimet vahvistavat vientihinnan. Ensimmäisessä vaiheessa vaaditut tiedot vastasivat EBMA:n mukaan vähintään välttämätöntä perustaa sen mahdollistamiseksi, että kyseiset toimielimet saavat kattavan ja täsmällisen taulukon Giant-konsernista ja siihen sidoksissa olevista yhtiöistä. Giantin toimittamat tiedot eivät EBMA:n mukaan ole olleet riittäviä mainitunlaisen taulukon laatimiseksi. Toiseksi EBMA tuo esiin, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti asettanut komissiolle liian suuren taakan, kun se on vaatinut komissiota osoittamaan, miten sen haluamat tiedot sidoksissa olleista yhtiöistä olivat tarpeellisia. Kolmanneksi EBMA katsoo, että kun otetaan huomioon neuvostolla ja komissiolla oleva laaja harkintavalta polkumyynnin vastaisissa menettelyissä, unionin yleinen tuomioistuin ei voi korvata neuvoston arviointia omallaan ja katsoa, että neuvoston päätelmät perustuvat osittaiseen näyttöön.

42 Giant kiistää kyseisten valitusperusteiden perusteltavuuden.

2. Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

43 Ensimmäisellä ja toisella valitusperusteella, jotka on tutkittava yhdessä, EBMA tuo esiin yhtäältä, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa virheellisesti. Toisaalta EBMA vetoaa lähinnä siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on lainvastaisesti korvannut neuvoston arvioinnin omalla arvioinnillaan.

a) Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan tulkintaa ja soveltamista koskeva oikeudellinen virhe

1) Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan tulkinta

44 EBMA katsoo lähinnä, että unionin yleisen tuomioistuimen päätelmä, joka sisältyy muun muassa valituksenalaisen tuomion 77 kohtaan ja jonka mukaan neuvosto on rikkonut perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa, kun se on käyttänyt vientihinnan laskemisessa käytettävissä olevia tietoja, perustuu kyseisen säännöksen virheelliseen tulkintaan.

45 Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaan unionin toimielimet voivat käyttää käytettävissä olevia tietoja alustavien tai lopullisten päätelmien tekemiseen, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä, muun muassa, jos osapuoli, jota asia koskee, kieltäytyy antamasta tarvittavia tietoja tai ei toimita niitä kyseisessä asetuksessa säädetyssä määräajassa.

46 Perusasetukseen ei sisälly ”tarvittavien tietojen” käsitteen määritelmää. Tästä seuraa, että mainitun asetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamisalan määrittämiseksi on otettava huomioon sen sanamuoto, asiayhteys ja tavoitteet (ks. vastaavasti tuomio 5.4.2017, Changshu City Standard Parts Factory ja Ningbo Jinding Fastener v. neuvosto, C-376/15 P ja C-377/15 P, EU:C:2017:269, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 Ensinnäkin siltä osin kuin on kyse mainitun asetuksen 18 artiklan 1 kohdan sanamuodosta, adjektiivi ”tarvittava” viittaa yleiskielisessä merkityksessään siihen, mitä edellytetään tai mikä on välttämätöntä tietyn päämäärän saavuttamiseksi. Näin ollen ainoastaan tietoja, joita ilman polkumyyntitutkintaa ei voida saattaa päätökseen, voidaan pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitetulla tavalla ”tarvittavina”.

48 Mainitussa säännöksessä täsmennetään lisäksi, että käytettävissä olevien tietojen, joita unionin toimielimet voivat käyttää, jos osapuoli, jota asia koskee, ei anna tarvittavia tietoja, on mahdollistettava alustavien tai lopullisten päätelmien tekeminen, riippumatta siitä, ovatko ne myönteisiä vai kielteisiä.

49 Tästä seuraa, että tietojen katsotaan olevan ”tarvittavia” silloin, kun ne mahdollistavat mainitunlaisten päätelmien tekemisen tietyssä tutkinnassa. Kun otetaan huomioon, että jokin tieto saattaa mahdollistaa mainitunlaisten päätelmien tekemisen jossakin tutkinnassa ja olla hyödytön jossakin toisessa tutkinnassa, on katsottava, että arviointi, jonka perusteella ratkaistaan, onko tietty tieto perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ”tarvittava tieto” vai ei, on suoritettava siten, että huomioon otetaan kunkin tutkinnan erityisolosuhteet, eikä abstraktisti.

50 Kun toiseksi on kyse perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan asiayhteydestä, on todettava, että kyseisen asetuksen 5 artiklan 10 kohdassa säädetään, että polkumyyntimenettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa, joka komission on julkaistava, annetaan määräajat, joiden kuluessa asianomaiset osapuolet voivat ilmoittautua, esittää näkökantansa kirjallisesti ja toimittaa tietoja, jos nämä näkökannat ja tiedot on otettava huomioon polkumyyntitutkimuksessa. Mainitun asetuksen 5 artiklan 11 kohdassa säädetään lisäksi, että komissio ilmoittaa muun muassa asiaan liittyville tiedossa oleville viejille, tuojille sekä viejiä ja tuojia edustaville järjestöille, kyseisen tutkinnan vireille tulosta. Saman asetuksen 6 artiklan 2 kohdasta ilmenee, että komission virkamiehet laativat kyselylomakkeen saadakseen mainitussa tutkinnassa tarvittavia tietoja. Mainittu kyselylomake toimitetaan asianomaisille osapuolille, joilla on lähtökohtaisesti 30 päivää aikaa vastata siihen.

51 Perusasetuksen 5 artiklan 10 ja 11 kohdasta sekä 6 artiklan 2 kohdasta ilmenee siis, että asianomaisten osapuolten on toimitettava komission virkamiehille tiedot, jotka mahdollistavat sen, että komissio voi saattaa polkumyyntitutkinnan menestyksekkäästi päätökseen. Näin ollen kyseisten säännösten valossa luettuna mainitun asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu käsite ”tarvittavat tiedot” viittaa näihin samoihin tietoihin.

52 Perusasetuksen 18 artiklan 3 ja 6 kohdasta ilmenee lisäksi, että unionin toimielinten on käytettävä tietoja, jotka asianomaisten osapuolten on toimitettava komissiolle, polkumyyntitutkinnan päätelmien tekemisessä ja että nämä samat osapuolet eivät saa jättää mainitsematta asiassa merkityksellisiä tietoja. Koska tietyllä tiedolla voi olla ratkaiseva rooli tutkinnassa ja koska se voi olla merkityksetön toisessa tutkinnassa, mainitun asetuksen 18 artiklan 3 ja 6 kohdasta ilmenee, että sitä, onko tieto ”tarvittava”, on arvioitava tapauskohtaisesti.

53 Näin ollen perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan asiayhteyden analyysi tukee ”tarvittavien tietojen” käsitteen tulkintaa, sellaisena kuin se ilmenee mainitun säännöksen sanamuodon analysoinnista. Näin ollen tietoja pidetään mainitun säännöksen mukaan ”tarvittavina”, jos ne ovat omiaan mahdollistamaan sen, että unionin toimielimet tekevät polkumyyntitutkinnan edellyttämät päätelmät, ja sitä, onko tieto ”tarvittava”, on arvioitava tapauskohtaisesti.

54 Kolmanneksi ”tarvittavien tietojen” käsitteen määritelmässä on otettava huomioon perusasetuksen 18 artiklan tavoite. Kuten julkisasiamies huomauttaa ratkaisuehdotuksensa 50 kohdassa, komissio on tältä osin tutkivana viranomaisena vastuussa polkumyynnin, vahingon sekä polkumyynnin kohteena olevan tuonnin ja vahingon välisen syy-yhteyden toteamisesta. Missään perusasetuksen säännöksessä ei kuitenkaan anneta komissiolle valtaa velvoittaa asianomaisia osapuolia osallistumaan tutkintaan tai toimittamaan tietoja. Komissio on siten riippuvainen siitä, että asianomaiset osapuolet tekevät yhteistyötä vapaaehtoisesti toimittaakseen sille tarvittavat tiedot (ks. analogisesti tuomio 4.9.2014, Simon, Evers & Co., C-21/13, EU:C:2014:2154, 31 ja 32 kohta).

55 Tässä asiayhteydessä perusasetuksen 28 perustelukappaleesta ilmenee, että unionin lainsäätäjä on tarkoittanut säätää, että mikäli osapuolet eivät toimi yhteistyössä tyydyttävällä tavalla, voidaan määrityksiin käyttää muita tietoja ja nämä tiedot voivat olla asianomaisille osapuolille vähemmän edullisia kuin ne olisivat, jos osapuolet olisivat toimineet yhteistyössä. Näin ollen perusasetuksen 18 artiklan tavoitteena on mahdollistaa se, että komissio voi jatkaa tutkintaa, vaikka asianomaiset osapuolet kieltäytyisivät yhteistyöstä tai tekisivät riittämätöntä yhteistyötä.

56 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 53 ja 54 kohdassa, näin ollen on niin, että kun asianomaisten osapuolten on tehtävä täysimääräistä yhteistyötä mahdollisuuksiensa mukaan, niiden on toimitettava kaikki käytettävissään olevat tiedot, joita unionin toimielimet pitävät tarpeellisina päätelmien tekemiseksi.

57 Perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan sanamuodosta, asiayhteydestä ja tavoitteesta seuraa siis, että ”tarvittavien tietojen” käsite viittaa asianomaisilla oleviin tietoihin, jotka unionin toimielimet pyytävät niitä toimittamaan tehdäkseen polkumyyntitutkinnassa edellytettäviä päätelmiä.

58 Se, onko unionin yleinen tuomioistuin tehnyt oikeudellisen virheen soveltaessaan perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa, kun se on katsonut, että neuvosto oli virheellisesti käyttänyt käytettävissä olevia tietoja vientihinnan laskemisessa, on tarkastettava suhteessa ”tarvittavien tietojen” käsitteeseen, sellaisena kuin se on määritelty edellisessä kohdassa.

2) Siitä, miten unionin yleinen tuomioistuin on soveltanut perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa

59 Ensinnäkin siltä osin kuin kyse on virheelliseen perusoletukseen, johon unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan tukeutunut, perustuvasta väitteestä, on todettava, että EBMA katsoo lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin on ymmärtänyt riidanalaisen asetuksen väärin. EBMA:n mukaan unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti katsonut, että käsiteltävässä asiassa kyse oli perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan soveltamisesta Giantin vientihintaan, vaikka neuvosto on valittajan mukaan riidanalaisessa asetuksessa soveltanut kyseistä säännöstä koko Giant-konserniin sen vuoksi, ettei sillä ollut täydellisiä tietoja etuyhteydessä olevista yhtiöistä.

60 Tältä osin on niin, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 67 kohdassa, että neuvosto on ilmoittanut riidanalaisen asetuksen 131 perustelukappaleessa, että vientihintaan sovellettiin perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa. Valituksenalaisen tuomion 52 kohdasta ilmenee lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin oli tarkoittanut vastata Giantin väitteeseen, jonka mukaan – toisin kuin neuvosto totesi riidanalaisessa asetuksessa – komission pyytämät tiedot, jotka koskivat Jinshan-konserniin kuuluvia yhtiöitä, eivät olleet tarpeellisia luotettavan vientihinnan laskemisessa ja siis yksilöllisen polkumyyntimarginaalin määrittämisessä. Lopuksi valituksenalaisen tuomion 23 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin mainitsi komission Giantille osoittaman kirjeen, joka oli päivätty 21.3.2013 ja jossa mainittu tuomioistuin ilmoitti Giantille, että se aikoi soveltaa kyseistä säännöstä vientihinnan määrittämiseen.

61 Tästä seuraa, että väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin olisi tukeutunut virheelliseen perusoletukseen katsoessaan, että käsiteltävässä asiassa esiin nouseva kysymys oli se, sovelletaanko perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa vientihintaan, on hylättävä.

62 Toiseksi unionin yleisen tuomioistuimen arviosta, joka koskee Giantin yhteistyötä, on todettava, kuten tämän tuomion 57 kohdassa on huomautettu, että ”tarvittavien tietojen” käsite viittaa tietoihin, joiden avulla unionin toimielimet voivat tehdä polkumyyntitutkinnassa edellytettäviä päätelmiä.

63 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin yleinen tuomioistuin on tarkastanut valituksenalaisen tuomion 63–69 kohdassa, olivatko Jinshan-konsernin yhtiöitä koskevat tiedot, jotka unionin toimielimet halusivat saada, muun muassa määrittääkseen Giantin vientihinnan, omiaan vaikuttamaan tähän määrittämiseen. Valituksenalaisen tuomion 74 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin totesi, että mainituilla tiedoilla ei ollut merkitystä vientihinnan laskemisessa.

64 Näissä olosuhteissa on niin, että kun otetaan huomioon tämän tuomion 57 kohdassa vahvistettu ”tarvittavien tietojen” käsitteen määritelmä, on katsottava, että unionin yleinen tuomioistuin on oikeudellista virhettä tekemättä valituksenalaisen tuomion 77 kohdassa katsonut, että neuvosto oli rikkonut perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa, kun se oli käyttänyt vientihinnan laskemisessa käytettävissä olevia tietoja.

65 Kolmanneksi väite, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on asettanut unionin toimielimille liian suuren taakan, kun se on vaatinut niitä osoittamaan, miten tiedot, joiden toimittamista ne toivoivat, olivat ”tarvittavia”, ei voi menestyä. Muun muassa tämän tuomion 54–57 kohdasta ilmenee nimittäin, että kyseisillä toimielimillä on todistustaakka polkumyynnin olemassaolon, vahingon sekä polkumyynnin kohteena olleen tuonnin ja kyseisen vahingon välisen syy-yhteyden suhteen ja siis myös sen suhteen, onko tieto ”tarvittava” polkumyyntitutkinnan edellyttämien päätelmien tekemiseksi.

66 Tästä seuraa, että EBMA:n väite, jonka mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan tulkinnassa ja soveltamisessa, on hylättävä perusteettomana.

b) Väite, joka perustuu siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on lainvastaisesti korvannut unionin toimielinten arvioinnin omallaan

67 EBMA tuo esiin, että kun otetaan huomioon unionin toimielimillä oleva laaja harkintavalta polkumyynnin vastaisissa menettelyissä, unionin yleinen tuomioistuin ei voi korvata kyseisten toimielinten arviointia omallaan ja katsoa, että päätelmät perustuvat osittaiseen näyttöön. Unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan siis loukannut tätä laajaa harkintavaltaa ja ylittänyt tuomioistuinvalvontansa rajat.

68 Tässä yhteydessä on muistutettava, että unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia. Tällaista arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on näin ollen rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin (tuomio 16.2.2012, neuvosto ja komissio v. Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP, C-191/09 P ja C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

69 Unionin tuomioistuin on lisäksi katsonut, että unionin yleisen tuomioistuimen valvonta, joka koskee todisteita, joihin unionin toimielimet perustavat toteamuksensa, ei merkitse tosiseikkojen uutta arviointia, jolla korvataan kyseisten toimielinten tekemä arviointi. Tällä valvonnalla ei loukata kyseisillä toimielimillä kauppapolitiikan alalla olevaa laajaa harkintavaltaa, vaan siinä ainoastaan todetaan, saattavatko nämä todisteet tukea toimielinten päätelmiä. Unionin yleisen tuomioistuimen on näet paitsi selvitettävä esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkasteltava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voidaanko niillä tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty (tuomio 26.1.2017, Maxcom v. City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P ja C-260/15 P, EU:C:2017:62, 89 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

70 Kuten tämän tuomion 63 kohdasta kuitenkin ilmenee, unionin yleinen tuomioistuin on sille esitettyjen tosiseikkojen perusteella valvonut vain sitä, että neuvosto on noudattanut perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa. Se on katsonut, että esillä olleessa erityisessä tilanteessa mainittu toimielin ei voinut käyttää käytettävissä olevia tietoja määrittääkseen Giantin vientihinnan, koska yhtäältä Giantin toimittamien tietojen perusteella oli mahdollista sulkea pois se, että Jinshan-konsernin yhtiöitä koskevat tiedot olisivat tarpeellisia vientihinnan laskemisessa, ja koska toisaalta mainittu toimielin ei ollut kyennyt täsmentämään, mikä kyseisiä yhtiöitä koskeva lisätieto olisi voinut olla tarpeellinen mainitun vientihinnan laskemisessa.

71 Näin toimiessaan unionin yleinen tuomioistuin ei ole ylittänyt sen tuomioistuinvalvonnan rajoja, joka sen on tämän tuomion 68 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan suoritettava.

72 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että ensimmäinen ja toinen valitusperuste on jätettävä osittain tutkimatta ja osittain hylättävä perusteettomina.

C. Kolmas valitusperuste

1. Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

73 Kolmannella valitusperusteellaan EBMA, jota neuvosto tukee, riitauttaa valituksenalaisen tuomion 79–91 kohdan, joissa unionin yleinen tuomioistuin katsoi, ettei neuvosto voinut vedota toimenpiteiden kiertämisen riskiin perustellakseen kieltäytymistään soveltaa Giantiin yksilöllistä polkumyyntitullia.

74 EBMA katsoo ensinnäkin, että unionin yleinen tuomioistuin on virheellisesti tukeutunut oletukseen, jonka mukaan asia koskee vientihinnan määrittämistä. Unionin yleinen tuomioistuin on valittajan mukaan kyseisen virheellisen oletuksen pohjalta katsonut valituksenalaisen tuomion 81 ja 82 kohdassa, että unionin toimielimet eivät voi vedota toimenpiteiden kiertämisen riskiin silloin, kun ne eivät ole soveltaneet perusasetuksen 9 artiklan 5 kohtaa ja kun ne eivät ole vedonneet mihinkään muuhun kyseisen asetuksen säännökseen, jossa säädetään, että toimenpiteiden kiertämisen riski voi olla peruste evätä yksilöllisen polkumyyntitullin soveltaminen tuottaja-viejään.

75 Toiseksi EBMA:n mukaan yhtiöiden ollessa etuyhteydessä toisiinsa, kuten Giant-konserni ja Jinshan-konserni, toimenpiteiden kiertämisen riski on olemassa aina, jos etuyhteydessä olevalla yrityksellä on matalampi polkumyyntitulli kuin saman konsernin toisella yrityksellä. Tästä syystä unionin vakiintunut käytäntö on valittajan mukaan polkumyyntitullien soveltaminen konsernin eikä yrityksen tasolla. Näin ollen valituksenalaisen tuomion 83 kohdassa, jossa viitataan toimenpiteiden kiertämistä koskevaan teoreettiseen riskiin sellaisten yritysten välillä, joiden välillä ei ole etuyhteyttä, on perustavanlaatuinen virhe ja se on oikeudellisesti virheellinen, koska toimenpiteiden kiertäminen on todennäköisempää ja vaikeampaa paljastaa toisiinsa etuyhteydessä olevien yhtiöiden välillä. Valittajan mukaan mainitun tuomion 84 kohdalla ei ole merkitystä asiassa. WTO:n paneelin ja WTO:n riitojenratkaisuelimen valituselimen raportit, joihin siinä on viitattu, koskevat valittajan mukaan sitä, onko perusasetuksen 9 artiklan 5 kohta sopusoinnussa tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen 1994 VI artiklan soveltamisesta tehdyn sopimuksen (EYVL 1994, L 336, s. 103) 9.2 artiklan kanssa.

76 Kolmanneksi valituksenalaisen tuomion 85–89 kohdan osalta EBMA toteaa, ettei voida sulkea pois sitä, että Giant- ja Jinshan-konsernit olivat etuyhteydessä tutkinta-ajanjaksolla sellaisella tavalla, joka ylittää Giantin kyselylomakkeeseen antamista vastauksista ja Jinshanin taloustiedoista ilmenevät seikat.

77 Giant kiistää kyseisten väitteiden oikeellisuuden.

2. Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

78 Kolmannella valitusperusteellaan EBMA moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 79–91 kohdassa katsonut, ettei neuvosto voinut vedota toimenpiteiden kiertämisen riskiin perustellakseen kieltäytymistään soveltaa Giantiin yksilöllistä polkumyyntitullia.

79 Ensinnäkin EBMA riitauttaa valituksenalaisen tuomion 81 ja 82 kohdan. Kyseisen tuomion 81 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on muistuttanut perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan sisällöstä. Mainitun tuomion 82 kohdassa se on katsonut, että neuvosto ei voinut vedota toimenpiteiden kiertämisen riskiin perustellakseen kieltäytymisen soveltaa yksilöllistä polkumyyntitullia sen vuoksi, että yhtäältä mainittua säännöstä ei ollut otettu huomioon, kun Giantin tilannetta oli tutkittu, ja toisaalta ei ollut vedottu mihinkään muuhun perusasetuksen säännökseen, jossa säädettäisiin toimenpiteiden kiertämisen riskin huomioon ottamisesta.

80 EBMA tuo esiin, että mainitut valituksenalaisen tuomion kohdat perustuvat virheelliseen oletukseen, jonka mukaan asia koskee vientihinnan määrittämistä. Kuten tämän tuomion 60 ja 61 kohdasta kuitenkin ilmenee, neuvosto on todella soveltanut perusasetuksen 18 artiklan 1 kohtaa vientihinnan määrittämiseen, minkä Giant on riitauttanut sekä polkumyyntitutkinnassa että unionin yleisessä tuomioistuimessa.

81 Näin ollen väite, joka perustuu mainittuun virheelliseen oletukseen, on hylättävä perusteettomana.

82 Toiseksi EBMA riitauttaa valituksenalaisen tuomion 83 ja 84 kohdan. Kyseisissä kohdissa unionin yleinen tuomioistuin on todennut, ettei neuvosto voinut tukeutua yksinomaan hypoteettiseen toimenpiteiden kiertämisen riskiin. Unionin yleinen tuomioistuin on viitannut tältä osin myös joihinkin WTO:n paneelin ja WTO:n riitojenratkaisuelimen valituselimen raportteihin.

83 EBMA:n mukaan unionin yleisen tuomioistuimen päättely mainituissa kohdissa on virheellistä, koska toimenpiteiden kiertämisen riski on aina olemassa, kun kyse on etuyhteydessä olevista yhtiöistä.

84 Tämä väite ei voi menestyä. Vaikka toimenpiteiden kiertämisen riski nimittäin onkin suurempi, kun kyse on etuyhteydessä olevista viejistä, joille voidaan määrätä erisuuruiset polkumyyntitullit, unionin toimielinten on kuitenkin osoitettava, että kyseiselle tutkinnalle ominaisten olosuhteiden vuoksi mainittu riski on näytetty toteen.

85 Kuten unionin yleinen tuomioistuin on siis aiheellisesti huomauttanut valituksenalaisen tuomion 83 kohdassa, kaikki muut tulkinnat jättäisivät yksilöllisen tullin määräämisen unionin toimielinten yksinomaiseen harkintaan.

86 Mainittu tulkinta on lisäksi vahvistettu perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan sanamuodossa, jonka mukaan yksilöllinen polkumyyntitulli voidaan määrittää viejille, jotka voivat asianmukaisesti perusteltujen pyyntöjen pohjalta osoittaa muun muassa, että valtio ei puutu yrityksen toimintaan niin, että se mahdollistaisi polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden kiertämisen. Tästä seuraa, ettei toimenpiteiden kiertämisen riskin puuttumista, kuten ei mainitunlaisen riskin olemassaoloakaan, voida olettaa.

87 Kolmanneksi EBMA katsoo valituksenalaisen tuomion 85–89 kohdasta, ettei voida sulkea pois sitä, että Giant- ja Jinshan-konsernit olivat etuyhteydessä tutkinta-ajanjaksolla.

88 Kyseisen tuomion 85–89 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on osoittanut, että unionin toimielinten käytettävissä riidanalaisen asetuksen antoajankohtana olleet tiedot olivat riittäviä sen toteamiseen, ettei Giant-konsernin ja Jinshan-konsernin välillä ollut riskiä toimenpiteiden kiertämisestä.

89 Kuten julkisasiamies on tältä osin todennut ratkaisuehdotuksensa 108 kohdassa, on niin, että vaikka EBMA väittää, ettei Giant-konsernin ja Jinshan-konsernin välistä etuyhteyttä voitu sulkea pois, se ei kuitenkaan saata kyseenalaiseksi mainitun tuomion 86–89 kohdassa esitettyjä seikkoja, joihin unionin yleinen tuomioistuin on tukeutunut katsoessaan, ettei tällaista yhteyttä ollut.

90 Tästä seuraa, että väite, joka perustuu siihen, että toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, ei voida sulkea pois sitä, että Giant- ja Jinshan-konsernit olivat etuyhteydessä tutkinta-ajanjaksolla, on hylättävä perusteettomana, kuten myös koko kolmas valitusperuste.

91 Kun otetaan huomioon kaikki edellä esitetty, nyt käsiteltävä valitus on hylättävä kokonaisuudessaan.

Oikeudenkäyntikulut

92 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista. Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 ja 2 kohdan, joita kyseisen työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn, mukaan yhtäältä on niin, että hävinnyt osapuoli velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mikäli niiden korvaamista on vaadittu, ja toisaalta on niin, että unionin tuomioistuin päättää oikeudenkäyntikulujen jakamisesta, jos hävinneitä osapuolia on useita.

93 Koska Giant on vaatinut, että EBMA velvoitetaan korvaamaan sen oikeudenkäyntikulut, ja koska EBMA on hävinnyt asian, EBMA on velvoitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Giantin oikeudenkäyntikulut. Koska neuvosto on hävinnyt asian, se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

94 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 4 kohdassa määrätään, että unionin tuomioistuin voi määrätä, että ensimmäisessä oikeusasteessa väliintulijana esiintynyt taho, joka on osallistunut asian käsittelyn kirjalliseen tai suulliseen vaiheeseen unionin tuomioistuimessa, vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

95 Komissio vastaa näin ollen omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Valitus hylätään.

2) European Bicycle Manufacturers Association (EBMA) velvoitetaan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan Giant (China) Co. Ltd:n oikeudenkäyntikulut.

3) Euroopan unionin neuvosto ja Euroopan komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset